

בס"ד כ' אלול ה'תשפ"ה

הדלקת נרות - 18:31

צאת השבת - 19:21

רבנו תם - 20:06

שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שְׁנֵה עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ - עלון מס' 1272

@ ביום רביעי פטירת ר' ישראל מאיר הכהן "החפץ חיים" זצ"ל.
@ כולם מגיעים במוצ"ש לסליחות בלויין עם הפייטן ר' משה חבשוה.
@ ניתן להקדיש השיעור בלויין לרפואה, ברכה, הצלחה, פרנסה טובה, זיווג הגון ולהבדיל לע"נ יקיריכם. 054-7743834



כפטי"דן: "קוצ'י אורי"
(ישעיה סי')

שבת זו

"השישית דנחמא"

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
לרפואת והצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י



פרשת כי-תבא

כולם מגיעים במוצ"ש ב-24:00
לסליחות בלויין עם הפייטן
משה חבשוה ב"איהל מועד"

מלניני הפרשה:

← פרשת הבאת הביכורים לכהנים בבית המקדש.
← ביעור המעשר בסוף שנה שלישית בשבב והודיה ל'.
← פרשת הברכות והקללות בבואם לארץ ישראל.
← רשימת הברכות שתבאנה על שומרי התורה ומצוות.
← התוכחה - רשימת הקללות שיחולו על ראשם של העוברים על מצוות ד'.
← חזרה על כל הטובות שהקב"ה העניק לישראל מיום צאתם ממצרים.

והיה כי תבוא אל הארץ

במילה "תבוא" מופיעות האותיות "אבות", שבזכות האבות קיבלנו את ארץ ישראל.

ועתה הזה הבאתי (כ"ו, י)

"ועתה" - לשון מיד, "הנה" - לשון שמחה,

"הבאתי" - משלי (מדרש).

שלושה תנאים הם בעשיית מצוה: שלא לדחותה לזמן יותר מאוחר, אלא לעשותה לאלתר בזריזות - "מיד"; לעשותה בשמחה, כמו שכתוב: "ששים ושמיחים לעשות רצון קונם" - "בשמחה"; ולעשותה אפילו בממון הדרוש לו לאדם בשביל עצמו ולא להמתין עד שיהיה לו ממון מיותר - "משלתי".
(דברי שערי חיים).

ועתה ואמרת לפני ה' אלהיך (כ"ו, ה')

לפני שבא אדם לומר דבר לפני השם-יתברך, עליו להכניע את עצמו ולהתבונן במעוט ערכו ושפלותו.

ויענית - היינו: שתכניע את עצמך (מלשון "לענות מפני") תחילה, לפני "ואמרת לפני ה'". (תפארת שלמה).

והיה אם לא תשמע בקול ה' אלהיך...ובאו עליך כל הקללות

אמרו חז"ל (במדבר רבה יג, ה): "כל מקום שנאמר 'והיה', שמחה". ולמה פתחה התורה את התוכחה, פרשת הקללות ב'והיה? להודיע לישראל, שעתיד הקב"ה להפוך להם את הקללה לברכה (דגל מחנה אפרים). הסבר נוסף: לבשרנו שהקב"ה לא יניח את ישראל שילכו בדרכים עקלקלות: גם אם לא תחפצו לשמוע, בעל כורחכם יחזירכם למוטב ותהיו דבוקים בו.

"ארמי אבד אבי וירד מצרימה" (כ"ו, ה')

מפני שנהג לבן הארמי מנהג רמאי ונתן ליעקב אבינו את לאה לפני רחל, נתגלו הדברים שיוסף הצדיק לא היה הבכור - לפיכך כאשר עשה לו אביו כתונת-פסים עורר הדבר את קנאתם של אחיו וזה גרם לגלות-מצרים. ברם, אלמלא היה יוסף הבכור, כי אז לא היו אחיו מקנאים בו, שכן בכור זכאי לקבל יותר מכל אחיו.

הסיו ממשל מדר עמי!

העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת", "חידושי", "דרשו": <http://ladaat.info/> <https://www.hidush.co.il/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות ראש השנה והתפילות

הכנות לערב ראש השנה

- א - נוהגים לעשות התרת נדרים.
- ב - מנהג ישראל להסתפר בערב ראש השנה.
- ג - יש הנוהגים לטבול במקווה / נהר (כמובן לא מברכים על טבילה זו) ונכון לטבול אחר שעה חמישית. מי שלא יכול לטבול מסיבה כלשהי, שישפוך על גופו 9 קבין מים (בערך 12.6 ליטר) או שיעמוד במקלחת לשיעור זמן שירדו עליו כמות מים זו.
- ד - בשני הימים של החג מדליקים נרות יו"ט.
- ה - משאירים נר דולק של 48 שעות שיספיק לכל הבישולים ולהדלקת הנרות, שכן אסור להדליק אש חדשה ביו"ט.

ראש השנה

א - כל אחד מהקהל ובפרט השליח צבור ישתדלו לעבור על הפיוטים והתפילות לפני מיום נראים, כדי שיהיו שגורים יפה בפיהם וידעו ביאורם על בוריים.

ב - בערב ראש השנה, אין אומרים וידוי ונפילת אפים בשחרית כמו בשאר ערב יום טוב. אבל באשמורת הבוקר בסליחות אומרים וידוי ונפילת אפים, אפילו הגיעו לנפילת אפים אחר עלות השחר (קודם הנץ החמה) וכל שכן שאומרים וידוי ונפילת אפים במנחה שלפני יום ערב ראש השנה.

ג - המתענים בערב ראש השנה ואירע להם סעודת מילה, רשאים לאכול, וכל שהזמן על ידי בעל הברית רשאי לאכול שם, ואינו צריך התרה, וגם אין צריך לפרוע תעניתו.

ד - מי שנהג להתענות בערב ראש השנה, ועשה כן ג' שנים ורוצה לבטל מנהגו לגמרי מטעמי בריאות וכדומה, צריך לעשות התרה על מנהגו הקודם. ואם אינו מבטל מנהגו לגמרי, אלא רק לאותה שנה בלבד, אינו צריך לעשות התרה כלל.

ה - בערב התקדש החג לפני תפילת ערבית אומרים פיוט "אחות קטנה" שבו מוזכרים "תכלה שנה וקללותיה". ומסיימים הפיוט ב"תחל שנה וברכותיה" ואחר כך אומרים מזמור "הרנינו" שנאמר בו "יתקעו בחודש שופר" שמדבר בראש השנה.

ו - אין להתוודות ביום ראש השנה, וכל שכן שלא יעורר את עצמו לבכות, שאין לבכות בראש השנה. אבל רשאי להתוודות בהרהור הלב, ולחשוב בעזיבת החטא ולשוב בתשובה.

ז - התפילה של ראש השנה יש לאומרם בשמחה ובנעימה קדושה, מתוך כוונה רבה, ומכל מקום אדם שמתעורר מעצמו בבכיה ומתפלל בדמעות שליש, אין בזה חשש איסור כלל.

ח - צריך לומר בתפילה של ראש השנה "המלך הקדוש" במקום "האל הקדוש". ואם טעה וחתם "האל הקדוש", אם נזכר בתוך כדי דיבור, דהיינו בתוך כדי אמירת "שלום עליך רבי", ומיד חתם "המלך הקדוש" יצא. ואם לא נזכר אלא לאחר מכן צריך לחזור לראש התפילה. ואין חילוק בזה בין תפילת ערבית של ראש השנה לשאר התפילות.

ט - אם הוא מסופק בראש השנה אם חתם "האל הקדוש" או "המלך הקדוש", אם ברור לו שאמר באמצע אתה קדוש "לדור ודור המליכו לאל", "ובכן", או אומרים שמסתמא חתם כהוגן "המלך הקדוש" ואם לאו צריך לחזור לראש התפילה.

י - אם טעה ולא אמר "זכרו לחיים", "ומי כמוך", "ויכתוב", "ובספר החיים", אינו חוזר, כל שחתם ברוך אתה ה' שבסוף אותה הברכה. מי שטעה בתפילת ראש השנה ויוה"כ, ואמר ברכת "אתה קדוש" כולה, וחתם "המלך הקדוש", אבל שכח לומר הנוסח: "ובכן יתקדש שמך" וכו', אינו חוזר.

יא - אם טעה וחתם "מקדש ישראל והזמנים", ואפילו אם ידע שהיום ראש השנה, וסבר שהוא בכלל הזמנים, לא יצא.

יב - בתפילת שחרית של ראש השנה (וכן בכל עשרת ימי התשובה), יאמרו ב' פעמים "ה' הוא האלוקים", קודם "ה' מלך". ואחר ישתבח יאמרו "מזמור ממעמקים קראתיה ה'".

יג - בסוף העמידה אומרים עושה "תשלום" במרומי, וכן אחר חזרת הש"צ בקדיש תתקבל, אבל בשאר הקדישים אין לומר "תשלום".



מכל מלמד השכלתו

למה האות סמ"ך

לא מופיעה בפרשת הביכורים?

בתחילת תהליך הביכורים – התורה אומרת: "ולקחת מראשית כל פרי האדמה ושמית בטנא". חז"ל מפרשים, שיש חובה להביא את הביכורים בתוך כלי: "ושמית בטנא - מלמד שטעונים כללי". רבי יהודה החסיד מביא בענין זה רמז 'שקוף' המלה 'טנא' שווה 60, בדיוק כמו המלה 'כלי' שגם היא שווה 60.

בעל הטורים מציין בהקשר זה להלכה הקובעת כי שיעורם של הביכורים הוא 'אחד מששים' – הרצוי הוא שה'ביכורים' יהיו 1/60 מתוך כלל הפירות.

עוד מוסיף בעל הטורים, כי בפרשייה המדברת על נושא זה של הביכורים נמצא את כל אותיות הא-ב מלבד האות סמ"ך שערכה אחד גם זה רומז לעובדה שיש להפריש לביכורים 'אחד מששים', וכך נשארים ביד האדם רק 59 חלקים ואין לו את ה-60 במילואם.

"ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגוך"

המלה "והשיגוך" מראה לנו שאצל אדם ירא שמיים אמיתי ההשתדלות פשוט לא משחקת תפקיד. לא משנה מה הוא יעשה ולאן הוא יברח, הברכה תשיג אותו. אם התורה משתמשת במלה "והשיגוך", זה אומר שהאדם בורח וצריך להשיג אותו. אז אפילו במצב כזה, שלא רק שהאדם לא עושה השתדלות גשמית, אלא גם בורח ממנה, אנו רואים שהברכה בכל זאת מצליחה להשיג אותו. להבדיל, המלה "והשיגוך" נאמרה גם בהמשך הפרשה בהקשר לקללות, כך שגם מהן לא ניתן לברוח, ולא משנה כמה השתדלות גשמית נשקע בזה. כמובן שאף אחד עכשיו לא צריך להתפרט מהעבודה, לעזוב את הבית ולברוח מכל השתדלות גשמית בחייו. כדי שהברכה תרדוף אותו אנו זקוקים ליראת שמיים גבוהה מאוד. אלא שבודאי כדאי לכולנו להתחיל להשקיע הרבה יותר ברוחניות, באמונה ובתפילות, ולהוריד לאט לאט את השעות הנוספות ששורפות לנו את כל הזמן ולא משאירות לנו אפילו שעה אחת קטנה להשתתף באיזה שיעור תורה. עם הזמן נוכל להוסיף עוד ועוד אמונה ופחות השתדלות, ונזכה לראות במו עינינו את הברכה שממלאת את חייו.

מאה ברכות

בפרשתנו כתובות 98 קללות וגם עוד שטים "גם כל חלי וכל מכה" ביחד 100, כנגד זה תקנו חז"ל 100 ברכות שיתגברו על הקללות. יתן ה' שתכלה שנה וקללותיה, ובגלל זה קורים אותן לפני ראש השנה. ומוסיף התוספות שצריך להפסיק בפרשה אחרת כגון נצבים, שלא ליכנס מהקללות לראש השנה.

"סבא שלי, רציתי לכתוב לך מכתב מרחשי ליבי שחבויים שנים ורק היום אני מצליח להוריד את רגשותיי לכתב. האמת שכתבתי אותו לפני מספר שנים והיה חבוי אצלי, אך כיוון שבשבוע שעבר באת אליי (בחלום) ועוררתי, החלטתי להוציא מהגניזה. ואם תשאל מדוע לא מסרתי לך? הסיבה היא פשוטה. כיוון שמשפחתנו לא רגילה להביע רגשות, ולא מרוע, פשוט זה הסגנון חיים שגדלנו והתרגלנו, כש"כ שאתה בן-אדם, סליחה טעיתי בלשוני לא בן-אדם **"אריה"**. שגידולך מארץ אחרת ויש לך עמוד שידרה כזה חזק שאף אחד לא יוכל להזיזך כמלוא נימה מהמסלול בו אתה צועד. משא"כ אנחנו כאלה חלשלושים לעומתך, שאם מישוהו לא חייך אלינו ולא אמר לנו בוקר טוב, כבר כל היום משתבש, ולכן כיוון שאינך מכיר דפוס חיים כזה, אם הייתי מגיש לך את המכתב הייתי קורע אותו, בז לו, מסתכל עליי בעיניך החודרות ולא מצליח להבין מה אני **"מבלבל את המח"**, וסביר להניח שהיית חושב שאני בא להתחנף אליך בכדי לקבל ממך משהו גשמי. לכן שמרתי את המכתב לעת כזאת. שאינך בין החיים ואז אוכל לומר לך תודה בלי שום נגיעות. ולגופו של המכתב:

סבא שלי, תודה שלימדת אותי מסורת אבות שבכל מקום שהייתי או התארחתי יִגְרָסְתִּי בפי ולא בושתי. סבא שלי, תודה שתמיד חיבבת אותי וקירבתני אליך בחום ומעודי קטן דאגת שאהיה צמוד אליך כל הזמן. סבא שלי, תודה שקנית לי את החומש בראשית הראשון שלי. סבא שלי, תודה שלימדתי חכמת חיים ומעלת השתיקה. סבא שלי, תודה שלימדת אותי פרק ב"שלוש בית". אני זוכר בתור ילד קטן איך סבתא ע"ה הייתה שולחת אותך למכולת של לוסקי או תורגימן לקנות חלב ושמן, היית קונה וחוזר עם המצרכים, ואז סבתא הייתה אומרת **"עימראן שכתתי. צריך גם מרגינה"**, היית הולך שוב וקונה. ושוב פעם **"עימראן!"** **"צריך לחם שחור"** ואני בתור ילד קטן עומד מהצד ומסתכל ואומר בליבי **"נו באמת סבתא תני לבן-אדם לחיות. כבר הלך וחזר שלוש פעמים בשמש"**. אבל אתה בלי אומר ודברים פשוט **"עשית פרסה"** והלכת שוב למכולת, דוגמא זאת ועוד רבות אחרות חקוקות בליבי לעד. סבא שלי, תודה שפעם הלכנו ביחד למנחה וערבית אתה ברגל ואני באופניים האידמות הקטנות עם הסבל, ובלי לשים לב בדיוק בסיבוב ליד המשטרה הישנה, נתקעתי בעגלה עם ילד בתוכה, ולמזלי הרע אימו של הילד פתחה עליי בצרחות באמצע הרחוב. חשבתי באותו רגע שטוב מותי מחיי ושרק תבלע אותי האדמה... אך למזלי הטוב, פתאום הופעת מאחורי ובלי להתרגש טפחת לי על הגב ואמרת לי:

"אל תעצור - תתקדם... תתקדם..."

סבא אין לך מושג אחרי שנים, כמה הטפיחה והמילים האלו נתנו לי כוחות במהלך חיי.

סבא שלי, תודה שגרמת לי שבכל פעם שאני שומע ניגון של אשמורות (סליחות) גופי מתמלא צמרמורות, ואני חש את הקור של ארבע לפנות בוקר שהיני הולכים יחדיו **"לאִלְפָנֵינוּ"** (לביט הכנסת), שהיית מתחנן לפני קונד.

סבא שלי, תודה שפעם התפַּאֲרַת בי בפני חברך שבא לכאן ויצאתי מהחדר ואמרת לי: **"אתה רואה זה הבן השישי שלי"**.

סבא, אין יום שאני לא חושב עליך, לפעמים הייתי רואה אותך הולך בבוקר לכולל ואפילו לא אומר לך שלום.

הייתי רק מציץ ומתבונן בך, בהליכתך, בתנועותיך במקל (המיותר שבידך) ומתמוגג ממשמחה.

סבא שלי, תודה שגרמת לי שכל שבת **"בסעת אִמְנָחָה"** (בשעת המנחה) מהדהד באוזני קולך הערב בניגון רש"י.

סבא שלי, תודה על התפילין שקנית לי לבי מצווה, ואגלה לך שוד: יש לי בתוך הקופסא של התפילין של יד תמונה שלך.

סבא שלי, עד לך שבימי בחורתי היו לי ניסיונות קשים מאוד ברוחניות ובנטישת הדרך וכל פעם שכמעט ומעדתי, דמות

דיוקנך היתה ניצבת מול עיניי ומסייעת לי שלא אפול. היום ברוך הוא וברוך שמו הי"ת ריחם עליי וזיכה אותי ב-6 בנים שזכו להיות על ברכיך, שכל יום שאני לומד איתם, אני מחשב בליבי איך להעביר להם את המסורת הנפלאה שמסרת אותה לי, שנמסרה לך מדורי דורות.

"סבא שלי, תודה שלימדת אותי שלא תמיד צריך לדבר ואפשר גם במבטים להעביר מסרים". **"תודה שלימדת אותי מה זה שליטה עצמית"**. **"כל שבת הייתי מביא את סלימן סלומי ז"ל מביתו לבית כנסת"** **"מנוס"** ופעם במנחת שבת באמצע הדרך בכניסה לבית של מרגלית הוא נפל אחורה והיה מוטל שוכב על גבו על הרצפה ואני צרחתי **"סבא!!!"** האמת שאני חושב שזה היה אחד הרגעים הכי מפחידים בחיי ושמעת את צעקתי ויצאת מביהכ"ס, לא יודע איך היה לך את הכח להרים אותו ולהעמידו על רגליו ואח"כ הרגעת אותי כאילו כלום לא קרה. סבא, תודה שהיית לוקח אותי להתארח בשבתות לכל מקום.

אני זוכר איך הייתי רוצה לשמח אותך בכל מיני תחבולות של ילד. אחרי שהיית מתעורר בשבת בבוקר מקול ניגון הערב של **"אדון העולמים בעל הרחמים"** תוך כדי שהיית נועל נעליך בכיסא של הטלפון המיוחד לסבתא, היינו שותים ביחד נס קפה. האמת, זה אותו נס קפה של **"עליית"** של היום, אבל זה היה הנס הכי טעים שטעמתי בחיי!

טועמים ביחד כּוֹפֵּנָה עם סִמְנָה מנצנצת מעליה. הייתי כאילו מתעכב ואתה היית מתקדם לבית הכנסת, ומיד כשיצאת הייתי חיש קל מהרה רץ ומקצר דרך בית ספר **"שאוול"**, מגיע לבית הכנסת מתעטף בטלית גופי וראשי, וכשהיית מגיע לבית הכנסת, היית כבר רואה אותי כך...

ובלא לומר מילה היית מתיישב ליד, אך הִתְקַשַּׁת הגאווה והנִתְת רוח הייתה מועברת אליי באוויר. אלו רגעי אושר שרק שנינו ידענו עליהם עד הרגע. סבא יקר שלי, לא מש מאפי הריח של הבושם שלך שהיית שם ביום שישי, כולך קורן לאחר שסידרת את **"סימנך"** (פיאותיך) היפות עם שמן תינוקות ומִקְנָאט, כחול בעיניים, טלית על כתפך, ממש מלאך ה'.

סבא שלי, תודה שלימדת אותי שלא כל דבר צריך להבין באותו רגע. כשהייתי שואל אותך: **"למה ככה?"** היית עונה לי **"קול הַכְּדִי!"** (תגיד ככה!), היום אני מבין איזה מסר עמוק יש במילים האלו. **יש מסורת !!!** ככה קיבלנו. הגדל תבין, תחפש מקורות, אבל בכל מקרה ככה עושים ואין לשנות. סבא שלי, תודה שלימדת אותי אהבת הבנים מה היא.

פעם דיברנו על איזה נושא, בגג. אמרתי לך **"אבל סבא"**, אמרת לי ב-5 מילים **"הבנים שלי ישרים - והבנות טובות"**. שאלתי אותך **"תגיד סבא, כשהיית בחור ועושה לפעמים שטויות, למה אף פעם לא הערת לי?"**

ענית לי **"לא רציתי לפגוע"**, איזה עוצמה של תשובה. עד היום הריח של ה"ראשית חכמה" בכתב רש"י עולה באפי בשבת בבוקר, כאילו אני עכשיו שונה איתך ביחד תוך כדי שסבתא עורכת את השולחן לקידוש היום.

סבא, את ליל הסדר עשינו השנה אצלי בבית ואיך שהתחלתי את נעימת **"תרומה הבדלנית"**, עיניי התחילו להתנוצץ והרגשתי כאילו קולך יוצא מגרוני.

פעם שאלתי אותך **"סבא איך אני יכול לשמח אותך?"** ענית לי **"תהיה דוגרי"** איזה תשובה אופיינית לך, אז

החלטתי להיות דוגרי ולכתוב לך את המכתב אהבה הזה. סבא, לסיום: תודה על ילדות נפלאה, תודה לה' שזכיתי לגדול ולחסות בצילך הענק. במכתב המקורי כתוב **"יהי ר"ר"** שנוכה לראותך בריא אולם לעוד שנים רבות, נעימות וטובות ועכשיו שינתי: **"יהי רצון שנוכה לחזות בפניך החדורות בתחיית המתים"**. **"באהבה שאי אפשר לתאר, הערכה, הוקרה והערצה ענקית. נכדך, תלמידך, מוקירך, ממשיך דרכך. צעיר, קל שבקלים, רפש וטיט, עפר אני לרגלך סבא"**. על החתום - אמרי.

(לע"נ ר' עמרם בן שלמה צברי ז"ל - נלב"ע כ"י אלול תשע"ה)

בתוך 98 הקללות שנאמרו בפרשתנו, ישנו פסוק אחד, שרבותינו העידו שהוא הסיבה לכל הקללות כולן, וכך לשון הפסוק: "תחת אשר לא עבדת את ה' א-לוהיך בשמחה ובטוב לבב מרוב כל" (דברים כח).

לכאורה תמוה הדבר: אפשר להבין את עוצמת הקללות אם היה מדובר בעבודה זרה, בגילוי עריות או בשפיכות דמים, אבל שכל הקללות באות רק בגלל חוסר שמחה? זה דבר בלתי מובן. אמר ר' שמלאי: "תרי"ג מצוות נתן הקב"ה למשה מסיני שנאמר "תורה צוה לנו משה"

תורה בגימטריה 611 + "אנוכי" + "לא יהיה לך" שקיבלנו
מפי הגבורה, סה"כ 613. בא דוד המלך והעמידן על 11.
בא ישעיהו והעמידן על 6. בא מיכה והעמידן על 3...
בא חבקוק והעמידן על 1 שנאמר: "וצדיק באמונתו
חי" (מכות)

אפשר להבחין בין המושגים :

שמחה=הנאה הנובעת **משפע חומרי** - אכילה, שתיה וכד'; **טוב לבב** = הנאה הנובעת **משפע רוחני** - כבוד, הצלחה, ביצוע משימה וכד'.

.....

כל הישועות והברכות פרנסה ונצחנות איחולים לבני ישראל

לְאִלְהֵיהֶם וְעִלְיָהֶם מוֹסֵאִי
שֶׁתָּמוּן לַסֵּעֲדָה הַיְּבוּשִׁית בְּלוּיִן.
 זְכוּת מַדָּע **עוֹבְדֵיהֶם יוֹסֵף זַעֲ"ל**
 תָּגֵן בְּרַעַם שִׁיתֻבְּרֻכוּ בַּפְּרָאָה
 שְׁלִימָה, בַּפְּרִנְסָה טוֹבָה,
 שִׁיתֻמְלְאוּ כָל מִשְׁאֲלוֹת לִבָּם
 לַטּוֹבָה וִירוּו נַחַת וְשׁוֹלוֹה
 מִכָּל יוֹצֵאֵי חֲלָצִיחִים.

וּבְרַכָּה לְכָל יְלִידֵיהֶם וּמִשְׁפַּחְתָּם
לְהַבְדִּיל לְעַיִן שִׁמְעוֹן בֶּן אֲבִרָהִם זִ"ל

an f321 2222 nifiniki 2222 an f321 2222 nifiniki 2222 an f321 2222 nifiniki 2222

מזל טוב ואומות ללבבות

מאז שטארבן אדווארדס'ס לעבנס
רץ ויעל אדווארדס
יארן ושלי'ס זון (נורדרייט)
לנישוואי **יובל עס אדווארל**
יה"ר שיקימם בית טאמן וכשר
המשפחה ויעלה הקשר יפה יזכו
בששאל את מסורת הבית המאמר
עניי הגון מעניי הגון בר טאה מוסקא
יזכו השנה לזרע קודש בר-קיימא

60

פְּרֹאֵה שְׁלִימָה כְּדֻרֹת וְאִיחֻדִים רְפֹאֵה שְׁלִימָה בְּרִכַּת וְהַזְכָּר
 וְכֵן לְהַבְרִיחַ יִשְׁכַּח־לֵךְ מִיָּדוֹ וְהַחֲנוּחַ וְכֵן לְהַבְרִיחַ בְּרִכַּת וְהַזְכָּר

[illegible]

1.

דפואה של ישימה והתחממה מהירה לכל החולים בכללם ל: יבספה-יגל בן רעות היינ אוסף אהרן בן ביבי היינ דוד דודי בן נרוס והכירה היינ שמואל דודי בן ביבי היינ אמונה-בשמת בן נורית מנב"ת חנה דודי בת שרה מנב"ת דנה נסימי בן גורג'יה מנב"ת בהטריי אשכנז בן נוצר מנב"ת	שלמה לארי בן מרים היינ אברהם נאמן בן מרים היינ ישראל פרגי רפאל בן מרים היינ יאיר חיים בן דלה וסביה היינ אסתר אהרני בן גורר מנב"ת הייית ישראלית בן שרה מנב"ת ריחן-רחל בת ג'יראן מנב"ת מרגלית מוסאי בן שמחה מנב"ת
--	---

לידה הרוני בת מרי מנב"ת **דינה ללזרי בת סולטנה מנב"ת**